

saa? Skal han sendes hyppigt derover eller kun en enkelt Gang? Sligt tror jeg ikke vilde være nyttigt. Jeg har tænkt mig en hel anden Fremgangsmaade, som jeg mener at kunne sætte i Værk, hvis den maaske nødvendige Bevilling dertil gives af den høje Rigsdag, nemlig den, at en af de to højeste Embedsmænd paa Øerne, Guvernøren og Guvernementssekretæren, mødte i Finansministeriet hvert Aar til et Par Maaneders Arbejde der, saaledes at der virkelig blev et Samarbejde mellem Finansministeriet og de vestindiske Øers Bestyrelse. Sagen er den, at Finansministeriets Embedsmænd ikke har været paa Øerne, og Guvernøren er meget langt borte, og naar alt altsaa skal gaa gennem Breve, som er Uger om at komme frem, kan Finansministeriet ikke have noget virkeligt Indseende med, hvad der sker, og Guvernøren kan heller ikke fremsætte sine Forslag med den samme Kraft, som naar han personlig er til Stede. Jeg tror, det vilde være en nyttig Ordning, men den vil koste nogle Penge dels til vedkommende Embedsmænds Ophold her i Landet og dels til Ansættelse af to Guvernementssekretærer i Stedet for een, saaledes at der altid var en paa Øen. Det er den Ordning, jeg i Øjeblikket er standset ved, og som maaske kan give et godt Resultat. Det er nemlig urimeligt, at de højere Embedsmænd ikke faar Lejlighed til et personligt Samarbejde med Departementschefen og Finansministeren. Denne Ordning kunde maaske ogsaa tilfredsstille det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen).

Det ærede Medlem begyndte for øvrigt sin Tale med at sige, at han ikke vilde genoptage den alvorlige og rolige Forhandling, vi havde i Fjor om et meget brændbart Stof. Det er jeg det ærede Medlem taknemmelig for. Det ærede Medlem fastholder sin Overbevisning, jeg behøver ikke at sige ham, at jeg ogsaa fastholder min. Det ærede Medlem nævnedes i Fjor, at en anden Stat, Tyskland, havde taget Spørgsmaalet op, og at der derfor ogsaa var Anledning for en lille Stat til at gøre det, men jeg maa nu gøre ham opmærksom paa, at den tyske Stat maatte lade Spørgsmaalet fuldstændig falde. Det rejstes igen af Regeringen i Fjor Efteraar, men Rigsdagen beskæftigede sig ikke med det. Spørgsmaalet om Statsmonopol for Petroleum bortfaldt i Tyskland, og man hørte ikke senere noget dertil.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1915 til 31. Marts 1916.

Mødet hævet Kl. 4²⁰.

14de Møde.

Onsdag den 21. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds (Kristiansen) er modtaget et Andragende fra Landsforeningen „Bort med Tobakken“ om Statstilskud til en Anti-Tobakagitation blandt Børnene.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1915 til 31. Marts 1916.

Forhandlingen genoptoges.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) rettede en Henvendelse til mig med Hensyn til Belysningsforholdene ved Indsejlingen til Mariager Fjord og bad om, at et Andragende, der tænktes at fremkomme derom, maatte blive velvilligt behandlet. Det kan jeg naturligvis love, men jeg maa føje til, at der vil være nogen Vanskelighed, idet det, saa vidt jeg forstaa, drejer sig om Foranstaltninger af den Art, til hvilke ellers Kommunerne afholder Udgifterne.

To ærede Medlemmer, det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) og det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen), har rettet nogle Ord til mig an-